

Gül Buz Tuttuğunda

– Şükran Aydoğın · 26 Mayıs 2013

Gül buz tuttuğunda gönül üşür
Mevsimsiz kar yağar kalbe
Soğumuş hisler eriyip giderken bilinmeze
Gül buz tuttuğunda anılarda üşür
Tabiat itiraz eder ayaz gecelere
Yaralı bir serçedir yürek
Donar soğuk bir cümlemin kederinde

Yıldızlar cezalıdır sanki
Gizlenirler ışıltısı silinmiş gözlere
Ümit vefasızdır gelmemiş
Söz verdiği masum bir hayale
Gül buz tuttuğunda sararır yapraklar
Dökülür yere karışır toprağa
Gömer tüm taze heveslerini

Aşk nerede ki der
Hani can verecekti köklerime
Hani goncalar vardı dalımda
Onlardami parçalandı kurban oldu zalim bir ele
Gül buz tuttuğunda aylardan mayıs
Günlerden hüzün
Kanar yaprakları batar dikenini kendine
Kimse sormaz canın acıyor mu diye
Gül buz tutmuş kime ne.

Ş.AYDOĞAN / GÜLCENAZ